

SLOVENSKI NJAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanila jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Na Dunaji, 28. januarija.

Debata o proračunu naučnega ministerstva dosegla je v včerajšnji seji vrhunc. Konservativni poslanci vseh barv so letos posebno energično podutarjali svoje, sedanjemu ljudskošolskemu zakonu nasprotno stališče, kateremu minister Gautsch sicer ni odrekal opravičenosti, vendar pa naglašal, da naučna uprava ne misli na nikakeršno premembu sedanjega sistema, v kolikor je načelen. Za nas je posebno zanimljiv govor posl. Spinčića, kateri je ostro a pravično in nepristransko popisal šolske razmere na Koroškem in Primorskem, za kar mu moramo biti hvaležni. Njegov govor priobčimo v celoti.

Začetkom seje interpelira posl. Pollak radi varovanja častniških interesov pri konverziji rent, posl. dr. Peez stavi predlog o upeljavi jednakega merjanja časa, potem pa prestopi zbornica na dnevni red in nadaljuje debato o proračunu naučnega ministerstva.

Naučni minister baron Gautsch zavrača tožbe in očitanja posl. dra. Schlesingerja, svetojuč mu, naj to, kar mu ne ugaja, zagovarja na drugem primernejšem mestu, kjer bi mu brez dvoma hitro pojasnili, česar sedaj ne ume. Imenoval je tudi profesorje naravoslovja c. kr. pobjalce vere v boga, to pa vendar ne gre tako splošno trditi, zlasti ker bi to bilo težko dokazati. Posl. Treuinfelsu odgovarja minister, da se ne mara spuščati v principijelno razpravljanje, soglaša pa že njim gledé verskonaravne uzgoje v okviru sedanjega ljudskega zakona. Ministerstvo vrši tudi v tem oziru svojo dolžnost ter je to zadnja leta večkrat dokazalo in tudi v bodoče ne bo odnehalo, tako da se bo sčasoma gotovo še marsikaj odstranilo. O pedagoščni važnosti, katero je naglašal posl. Treuinfels, da naj bodo učenci in učitelji jednakega veroizpovedanja, je tudi minister osvedočen, in stori kar mu je mogoče, oziraje se pri tem vedno na določbe šolskega zakona in ustave. Princu Liechtensteinu odgovarja minister jako obširno zlasti glede odprave glasne molitve v Dunaju-

skih ljudskih šolah. Otrôk ni moči deliti po veroizpovedanju, ker zakon v tem oziru jasno določa, da morajo biti državne šole vsem pristopne, sicer pa ni pozabiti na najplemenitejši postulat pravega človekoljubja, na toleranco. Minister se ne protivi imenovanju nadučiteljev, sklicuje se pri tem na dobre uspehe voditelje redovniških šol ter se protivi nasvetovani odpravi grškega pouka, ker mu ne zadošča razlog, da klasične studije niso več primerne sedanji dôbi. Upravo javnega pouka mora, po ministru sodbi, vedno navdajati prepričanje, da je moč in veljava države odvisna tudi od tega, kolika je idealna in humanitarna izobrazba njenih sinov.

Posl. Zallinger razpravlja začetkoma o jezikovnih razmerah v ljudskih šolah tirolskih ter preide potem na ministrov ukaz, s katerim se je v Dunajskih ljudskih šolah zopet upetila glasna molitev. Ministrov ukaz je po vsebini korekten, po obliki pa je minister s tem ukazom posegel v cerkveno področje, kakor da je on najvišja instanca. Minister se je izrekel zoper principijelno premembu sedanjega ljudskošolskega zakona, a če se ta premembra kmalu ne zvrši, vedela bode govornikova stranka izvajati iz tega konsekvencije. Šolskega vprašanja ni moči potisniti v stran, o tem niti govor ne more biti. Liberalci bi seveda radi ohranili sedanje posestno stanje, a če računajo, da jim bode brezverska šola kaj pomagala, se motijo, od te šole imajo korist samo socijalistične stranke. Jedino sredstvo, udušiti socijalizem, je verska šola, a vrla nima poguma storiti to kar treba. Za versko šolo se je potezati že z ozirom na socijalni red. Jedino sredstvo, rešiti šolsko vprašanje, je svoboda pouka. Če se dovoli svobodna konkurenca na tem polju, je vse dobljeno.

Posl. Roszkowski dokazuje, da treba moderne jezike na srednjih šolah bolje negovati kakor doslej. Pijeteta za klasicizem je dosti pretirana. Pouk v modernih jezikih bodi obligaten, šolnina naj se zniža in skrbi naj se za večjo estetično naobrazljost. Govornik se bavi potem s specijalnimi razmerami na Lvovskem vseučilišču.

Posl. Spinčić govoril iz začetka hrvatski in

nadaljuje potem nemški. Govoril je o krivici, katero dela naučna uprava hrvaškemu in slovenskemu šolstvu, o šolskih razmerah na Koroškem in na Primorskem. Na Koroškem prišlo je že tako daleč, da visoki uradniki psujejo s „hujškači“ in „motilci miru“ vse tiste poštene rodoljube, kateri se boré za pravične težnje svojega naroda. Okrajni glavarji kot načelniki okrajnih šolskih svetov ne postopajo niti pravično, niti objektivno ter porabljajo vsa sredstva, naj so še tako slaba, samo da uženejo in pregovoré roditelje, da ne pošiljajo svojih otrok v slovenske šole. Da, celo javno se upajo psovati in grditi slovenski jezik in slovensko narodnost, v čemer se nad vse odlikuje okrajni glavar Celovški baron Mac Nevin. V Trstu in v Istri niso razmere nič boljše. Ljudski učitelji Tržaški so pravi trpini; mestni magistrat ravna z njimi, kakor s parijami, dočim obsepa lahonske učitelje z vsakovrstnimi dobročinami. Sploh pa je na Primorskem dosti premalo ljudskih šol. Po zadnjem ljudskem štetju je v Istri 140.000 Hrvatov, 44.000 Slovencev, 118.000 Italijanov in 6000 Nemcev in drugih narodnostij. Slovenci in Hrvati stvarjajo skoro dve tretjini prebivalstva, vendar pa je njihovih šol samo tretjina vseh; Italijanov je v Istri jedna tretjina, dve tretjini vseh šol pa so italijanske. Na tisoče je hrvaških otrok, kateri sploh ne hodijo v šolo, a vsega tega je kriva državna uprava, ker ima pri vseh svojih naredbah in ukazih, sploh pri vsem svojem delovanju pred očmi samo jeden cilj: posilno germanizovanje in političanje Slovencev in Hrvatov. Take razmere se vidijo nekaterim strankam v zbornici tako ugodne, da se hočejo za njih ohranitev združiti celo z največjimi svojimi nasprotniki. Slovenci in Hrvati se ne bodo nikdar odpovedali svojim pravicam; pripravljeni so žrtvovati vse svoje sile, da se ohrani moč in veljava monarhije, pripravljeni sodelovati, kadar gre za povzdigo materijelnega blagostanja, ali svojih narodnostnih in državnopravnih tirjatev ne bodo nikdar pozabili. S sedanjimi narodnostnimi razmerami niso in ne bodo nikdar zadovoljni, ker se ne dajo niti germanizirati, niti poitalijančiti, saj bi s tem ne delovali samo zoper interes dinastije

LISTEK.

„Valenska svatba.“

Z iskrenim zadoščenjem poročamo, da je sobotna premijera efektnega modernega igrokaza „Valenska svatba“ sično uspela in da je bil ta večer vesel dokaz lepega napredovanja slovenske dramatične umetnosti, ki se ima boriti še z velikimi zaprekami in žalibog ne v zadnji vrsti s trdrovratnimi predsodki našega, v vzduhu nemške muze vraslega občinstva. Med nami so ljudje, katerim še vedno ne gre v glavo misel, da je napočil tudi že čas za konkurenčijo z nemškimi podjetji in z nemško „kulturno“ na tem polju, a taki večeri, kakor je bil predsinočni, bodo tudi iz teh Savlov skoro napravil verne Pavle. Le to je treba v poštev jemati, da si mi iz nič stoprav ustvarjam to, kar si Nemci lahko naroče od zunaj. — O dramatiziranem Brocinerjevem romanu samem omenimo naj le toliko da na stalno literarno vrednost ne sme reflektovati. Pozna se pač igrokazu na vseh koncih, da snovi obširnega romana ni moči spraviti v okvir tesnih štirih dejanj, ako se neče grešiti na račun psiholičke neverjetnosti in nedoslednosti. Na to pa je že tendencijozni Brocinerjev roman, hoteč bičati

moralno korupcijo inteligencije mlade rumunske države ter kažejo pot vodečo do moralnega preporoda domovine, pošteno grešil in zategadelj je naravno, da ni baš vzor psiholički korektno in dosledno eksponirane in izpeljane drame Ganghoferjeva dramatizacija Brocinerjevega romana. „Valenska svatba“ računa pač z ukusom časa, težecim zgol za efektem, želetčim mesto zdrave hrane liki pokvarjen želodec nenavadnih pikantnih in razvne-majočih stvari in s tega stališča je ta igrokaz jeden izmed najboljših modernih dram. To dokazuje najjasnejši faktum, da je doživelva „Valenska svatba“ na Dunaji nad sto večerov zaporedoma, dočim je z najkrasnejšo Shakespeareovo ali Goethejevo dramo težko napolniti dvorno gledališče ali pa „Volks-theater“. Časa tok je pač tak, da mamljivo duhteče, a hitro veneče cvetke Blumenthalove, Fullove in Brociner-Ganghoferjeve fantazije razdraženemu modernemu ukusu bolje ugajajo, nego nevenljive vijolice Goethejeve, Shakespeareve in Molierove poezije. Fin de siècle! In zategadelj je tudi „Valenska svatba“ v Nemcih jedna najpriljubljenejših repertoarnih iger. Razvoj dejanja je sicer psiholički neverjeten, tendenca preočitna, značaji so medlo in nedosledno risani in izpeljani, ciganka Sanda je n. pr. v resnici absolutno nemogoča, kakor sta to že a priori dokazala nemški novelist Emil Franzos

in znani italijanski romancier Verga, ki sta isti poskus prevsajanja ciganke v naš kulturni svet mnogo dosledneje izpeljala — a vse to je dandanes postranska stvar, dejanje v „Valenski svatbi“ je zanimivo in mikavno do zadnjega prizora, vsak akt konča z visokodramatičnim prizorom, tako rekoč z efektno živo sliko — in to zadostuje, kajti naše moderno in zlasti nemško občinstvo zahteva od dramatičnega pisatelja pač, da mu razburi žive, da bi pa ubral strune, ki bi našle odmeva v srcu poslušalca, ki bi vzdramile v njem blaga duševna čutila — to ni več moderno, to ni fin de siècle! Genij zlēga in genij dobrega borita se tudi v „Valenski svatbi“, prvemu sta reprezentanta idejalist Józef Fortunat in Pia Bogdanova, drugemu podlo-strastni Čuku in v njegovem spremstvu posebljena korupcija vseh slojev rumunske inteligencije, med njima pa posreduje Sanda Barbu-Notarà, ta konglomerat dobrih in slabih lastnosti, ta reprezentantinja najuzvišenejše ženske ljubezni in — nizke maščevalnosti in ljubosumnosti. — In sedaj k predstavi sami. Naravno je, da tak igrokaz, obstoječ iz samih nejasnih in neneravnih značajev, stavljajo predstavljalcev veliko težje zahteve, nego klasični drama s svojimi precizno risanimi in dosledno izpeljanimi značaji. Zategadelj pa zaslužijo temveč priznanja in pohvale naši dramatični umetniki za predstinočni

Hišne telegrafe, telefone in strelovode

napeljuje po najnovejši, zanesljivo delujoči metodi in po najnižji ceni (92-2)

Josip Rebek

klijucavničar v Ljubljani.

Vsa posamična dela so vedno v zalogi.

Svetovnoznani Bled

najlepši kraj na Gorenjskem!

Mlinska (Seebach) gmajna, z imenom Javovc v Zahi ob Bleškem jezeru ležeča, koja obsega $8\frac{1}{2}$ orala zemlje za stavbišča, bude se **dné 3. februarija 1893** ob dveh popoludne v pisarni občine Bled **na prostovoljni dražbi prodala**.

Izklicna cena je **4000 gld.**

Natančni pogoji se izvedo vsak čas pri **županstvu na Bledu**.

Bled, dné 21. prosinca 1893.

(90-2)

J. Peterzel.

Šopke in vence z trakom in napisom po najnovejši fačoni prav ukusno narejene in po **najnižjih cenah**, kakor tudi vse v njegovo stroko spadajoče stvari izdeleje in se za obila naročila priporoča

z odličnim spoštovanjem (67-3)

Alojzij Korsika, umetni in trgovski vrtnar.
Ceniki za semenje, rastline, vence in šopke dobivajo se zastonj.

Ivan Somnitz

(prej Fr. Pettauer)

urar

e. kr. priv. južne železnic
priporoča svojo veliko zalogo ur.
Poprave se izvršujejo hitro in dobro. (63)
Ljubljana, sv. Petra cesta štev. 18.

Levec J.

(64)

trgovina deželnih pridelkov, v Ljubljani, pri mesarskem mostu. Kupuje vsakovrstne rastline, semena, korenine, rože za zdravila, kakor Arnikove rože, Šentjanžove koreninice, bele kresnice, češminova zrnja, smrekovo seme, tršljikovo lubje, ržene rožičke in druge poljske pridelke. Seno za konje in govejo živilo v večjih množinah. Trgovina z raki itd. Blago kupuje po najvišjih cenah.

Stadler Jos.

stavbeni in galerijski klepar in uradno potrjeni vodovodni instalatér, Stari trg št. 15 in Čevljarske ulice št. 4, priporoča se za vsa v njegovo stroko spadajoča stavbinska dela v mestu in na deželi, kakor tudi za popravila. — Vodovodne naprave vsake vrste prevzemlje ter z vso natančnostjo in poročtvom izvršuje. Troškovniki pošiljajo se na zahtevanje zastonj. (67)

Frisch Ivan

jermenar in sedlar,

Marijin teg, priporoča svojo veliko zalogo angleške oprave za konje in kočije, sedlov za vojake in zasebne jese, kovčekov za potovanje iz usnja in lesa za gospode in tame itd., raznovrstna jernina za daljnogledne, stroje. Velika zaloga listinj iz usnja za malii in veliki denar, za vizitnice, smodke in tobak itd. itd. (68)

Čast nam je, našim p. n. pokroviteljem in interesentom najududnejše naznaniti, da smo **otvorili**

novo svojo poslovnico

na Kongresnem trgu, v poslopji filharmoničnega društva.

Pri popolnoma novem skladišči določili smo cene svojim lesenim izdelkom, izprehodnim palicam, okvirom za fotografije in slike

kar najceneje in prosimo prav mnogobrojnega naklonjenega poseta.

Za kočevsko domačo industrijo:

F. Stampfel.

(102-1)

FRIDERIK HOFFMANN

urar

(521-16)

Dunajska cesta št. 16

priporoča svojo bogato zalogo švicarskih žepnih ur iz zlata, srebra, tule, Jekla in nikelja in sicer le dobre do najboljše kakovosti, kakor tudi vsake vrste stenskih ur in budilnikov po najnižjih cenah ter prevzame popolno garancijo.

— Popravljanja se izvršujejo točno in dobro. —

Razglas.

Letni semnji 30. januvarja, 2. aprila, 30. junija in 16. septembra vsako leto vršili se bodo **na Rakeku**, kakor razvidno v Pratiki, in **ne** v Planini, kakor pomotljivo naznanja Mohorska knjiga.

Podžupanstvo na Rakeku

dne 25. januvarja 1893.

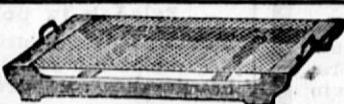
(93-2)

10

goldinarjev

stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljše tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapecirani in močnim platnenim civilhom preoblečeni ter 10—15 let nobenih poprav ne zahtevajo. Pri naročilih z deželi naznani naj se vselej **natančna** mera postelje v **notranji luči**. — Ako se torej dobi za 10 gld. **dober** tapeciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu nameru, imeti **dobro** posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapecirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4. Lastnikem hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za **vsako** posteljo na-
vadne velikosti po **8 gld. 00 soldov**;
z afrikom tapecirane in s civilhom preoblečene
po **15 gld.** (714-51)

Ranzinger R.

spediter

na Dunajski cesti štev. 15,

prevzema vsakovrstne izvožnje in do-
vožnje na e. kr. državni in e. kr. priv.
južni železnic, z zagotovilom točne in
cene izvršbo. (65)

KUNST A.

Židovske ulice št. 4

velika zaloga obuval lastnega izdelka
za dame, gospode in otroke je vedno
na izber. Vsakeršna naročila izvršu-
jejo se točno in po nizki ceni. Vse
mere se shrajujejo in zaznamenujejo.

Pri zunanjih naročilih blagovoli
naj se vzorec vposlati. (66)

Naglas J. J.

tovarna pohištva, ustanovljena 1847.
l. v Ljubljani, Turški trg št. 7 in
Gospodske ulice (Knežji dvorec). Za-
loga jednostavnega in najfinnejšega lese-
neg in oblažinjenega pohištva, zrcal,
strugarskega in pozlatarskega blaga,
pohištvene robe, zavés, odej, preprog,
zastiral na valjeih, polknov (žaluzij).
Otroški vozički, železna in vrtna oprava,
nepregorne blagajnice. (69)

Restavracija „Pri Zvezdi“.

Cesarja Josipa trg.
Z velikim zračnim vrtom, stekle-
nim salonom in kegljiščem.
Priznano izvrstne jedi in pižače in
skupno obedovanje.

F. Ferlinc
restavratér.

prišnim narodnim duhom, kateri veje iz njih, očarajo poslušalca in našla je tudi v Gradcu hvaležno občinstvo. Posebno dobro posrečil se je neutrudnim tamburašem zgubljajoči se piano zadnjih taktov. Vsa čast njim in njihovemu vodju, da so tudi s to točko vrlo pripomogli, da se je slavnost tako nepričakovano obnesla.

Moški zbor „Hercegovska“, manj umetna, kar kor krepka in navdušena skladba — zaključil je vredno vspored. Zbor in kvartet sta storila svojo dolžnost in bila odlikovana z dolgotrajnim plukanjem. —

Po končanem koncertu podal se je del občinstva v prostorni „kadilni salon“, kjer se je vnela živa zabava. Navdušenje dijaštva oživilo je tudi starejše goste in vzbudilo splošno neskaljeno radost, tako da je veseli družbi mej popevanjem domačih pesnij in prisrčnimi napitnicami le prehitro minul zabavi odločen čas.

Mej tem razvil se je v dvorani živahen ples, ki je i z ozirom na mnogobrojno udeležbo, iz ozirom na izbrano občinstvo prekosil vse nade. Bogate toalete dam, ukusni in elegantni arrangement, vse to so bili faktorji, ki so mnogo pripomogli, da je bil splošni vtis kolikor mogoče popolen.

Uspeh vse slavnosti pa, — za kateri gre zasluga najprej marljivemu odboru, potem pa naklonjenosti občinstva in prijazni podpori bratov in zlasti dičnih sester in dražestnih plesalk iz južne Štirske, nam je porok, da bode stopal „Triglav“ krepko naprej po poti, na katero je krenil in s tem skušal zadostiti svoji najsvetejši nalogi, delati povsed za čast in slavo slovenskega imena.

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) Presvetli cesar podelil je velezasužnemu starosti kranjskih notarjev in predsedniku notarske zbornice, obče priljubljenemu in spoštovanemu g. dr. Jerneju Zupancu viteški križec Franc Jožefovega reda. Srčno čestitamo na tem zasluženem odlikovanju!

— (Promocija.) G. Fran Podobnik iz Zatičine, odvetniški kandidat v Novem mestu in veleposestnik, promoviran je bil te dni na Graškem vseučilišči doktorjem prava. Čestitamo!

— (Pogreb g. profesorja in časnega kanonika Marna) bil je navzlic skrajno neugodnemu vremenu zares velečasten in dosten blagega pokojnika. Že dolgo pred določeno uro zbralo se je pred škofijo, ob frančiškanskem mostu, ob Marijinem trgu in na Dunajski cesti nebrojna množica ljudstva, da vidi sprevod moža, kateri je užival v vseh slojevih prebivalstva izredne simpatije in visoko spoštovanje. Narodna društva, v katerih je pokojnik sodeloval, in nekdanji in sedanji učenci položili so na krsto obilo krasnih vencev, izmej katerih naj omenimo le one „Matice Slovenske“, „Matice Hrvatske“, gg. gimn. profesorjev in vseh posameznih razredov gimnazijskih, zlasti „slovenskih osmošolcev“ in „slovenskih sedmošolcev“. Pred hišnimi vratmi blagoslovil je krsto gosp. knezoškof dr. Missia v sijajnem duhovskem spremstvu, gg. bogi slovci pa so jako eksaktne zapeli slovensko žalostinko. Po drugem blagosloviljenju v stolni cerkvi je se je pomikati velikanski sprevod mej nebrojno množico gledalcev proti pokopališču. Pred krsto vrstili so se gojenci Lichtenturnovega zavoda in Marijaniča, potem pa v dolgih vrstah dijaki obeh gimnazij s svojimi venci. Za dijaki sledili sta „katoliško rokodelsko“ in „katoliško društvo“ z zastavama in mnogobrojno zastopana dubovščina in bogoslovec pod vodstvom g. prosta Klofutarja. Za krsto stopal je brat pokojnikov g. prof. Marn iz Zagreba z ostalimi sorodniki, potem pa so sledili gg. stolni kanoniki in župniki ter vnanji duhovniki, odbor „Matice Slovenske“ in corpore s prvim podpredsednikom g. prof. Levcem na čelu, deputacija „Matice Hrvatske“ obstoječa iz gg. Kostrenčića in profesorja Suka, deželni glavar gosp. Oton Detela z deželnimi odborniki, mestni župan g. P. Grasselli z mestnimi odborniki, deželnega sodišča predsednik gosp. Kočev var z mnogimi gg. svetniki in uradniki državnega pravdništva, zastopniki raznih narodnih društev in dolga vrsta odličnega narodnega občinstva Ljubljanskega in z dežele. Pred grobom so gg. bogoslovc zopet zapeli žalostinko, podpredsednik g. profesor Levec pa je govoril blagemu pokojniku v globoko v srce segajočih besedah zadnje slovo. „Globok bil mu je um, čut gorak — odzgor dan — značaj je skoval si krepak, kot gore ne-

zmajan“ s tem citatom g. govornika poslavljamo se tudi mi od tega odličnega sina slovenske domovine. Lahka mu zemljica!

— (Naš rojak in znani slavist gosp. dr. Vatroslav Oblak) je, kakor se nam poroča z Dunaja, nekoliko obolel, ter se je vsled nasveta svojega zdravnika vrnil z Dunaja, kjer je marljivo urejeval sad svojega znanstvenega potovanja po Makedoniji in Bolgariji, za nekaj časa na svoj dom v Celje. Tu upa skoro okrevati ter potem nadaljevati svoje delo. Tudi mi želimo svojemu veleučemu rojaku hitrega okrevanja.

— (Umrl) je včeraj znani bivši Ljubljanski trgovec in meščan g. Ferd. Maček v starosti 74 let.

— (Istina ali sèn?) Zadnja številka vrlega Puljskega lista „Il Diritto Croato“ je bila zamenjena radi prevoda pesmi „Djed i unuk“ Petra Preradovića, bivšega c. kr. avstrijskega generala, in radi notice, v kateri se je imenoval Zagreb „naše glavno mesto“!!!

— (Jour fixe kluba slov. biciklistov) dne 28. t. m. je bil dobro obiskan in jako zabaven. Mej drugim se je soglasno sklenilo, da se klub udeleži korporativno maskarade bratskega društva „Sokola“ in sicer v samostojni skupini. — Zanimalje za klub je vedno večje in opravičeno je upanje, da se bude klub v bodoči sezoni povspel na dosedaj še nedoseženo stališče.

— (Društvo tiskarjev, kamnopriscov in kamnotiskarjev za Kranjsko) imelo je v preteklem letu premoženja 15.270 gld. 81 kr. Društveno premoženje pomnožilo se je vzlje velike podpornine obolelim članom za 700 gld. 14 kr. Obolelim članom se je dalo podporo 520 gld. 74 kr., udovam dveh umrlih članov dalo se je 174 gld.; otrokom umrlih udov 18 gld.; kot podpora potujom zveznim tovarišem v okraji Ljubljana-Novo mesto 368 gld. 75 kr. Društvenikov bilo je 74, mej letom odšli so trije. Izvanredno podpora dalo je društvo soprogi nekega člana 10 gld. Društveniki uplačevali so tedenski donesek 45 kr. za različne kategorije. Za društveno knjižnico, katera broji danes 549 zvezkov, prejelo je društvo od lastnikov tiskarn letos razne nove knjige in časopise.

— (Iz narodnih društev.) Slovensko bralno društvo v Kranji priredi na svečnico plesni venček v društvenih prostorih. Ustopnina za ude 30 kr., za neude 50 kr. Začetek ob 8. uri zvečer. — Čitalnica na Vrhniku priredi v nedeljo dne 5. februarja v društvenih prostorih maskarado, pri kateri svira vojaška godba. Ustopnina maskovanim 50 kr., nemaskovanim 1 gld. Ustopnice se dobivajo pri g. Gab. Jelovšku. — V odbor čitalnični v Ilirski Bistrici voljeni so: predsednikom g. c. kr. notar Janko Rahne, podpredsednikom g. A. Domladiš, trgovcem in posestnikom, odborniki pa gg.: J. Kovač, c. kr. okrajni sodnik, A. Žnidaršič, trgovec, R. Valenčič, trgovec, J. Bizjak, trgovec in A. Uršič, upravitelj deželne naklade. Dne 12. februarja priredi društvo maskarado. Čitalnica preselila se je v nove prostore, v katerih je želimo napredovanja in procvitanja. — Pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku priredi v četrtek dne 2. februarja v dvorani gostilne „Lukša“ veselico s plesom, pri kateri sodeluje tudi domači tamburaški zbor. — Slomšekovo slavnost priredi čitalnica Mariborska dne 2. februarja v Gambrinovih dvoranah. Iz prijaznosti sodeluje tamburaški zbor akademičnega društva „Triglav“ iz Grada. Pri koncertu in prosti zabavi svira tudi godba južne železnice Mariborske. Vspored: 1. E. Füllkruss: „Dijaška koračnica“, svira godba. 2. Pozdrav predsednikov. 3. A. Nedvěd: „Avstrija moja“, možki zbor. 4. J. Bibica: „Venec slovanskih narodnih pesnij“, udarja tamburaški zbor. 5. Slavnostni govor, govor g. dr. Medved. 6. L. H.: „Zvezde“, čveterospev s solom, besede Slomšekove. 7. Clark-A. Gutschi: „Pod bakljami“, udarja tamburaški zbor. 7. H. Volarčič: „Grajska hči“, mešan zbor s tenor-, mezzosopran- in alt-solom. 9. „Domovina“, dvospev za alt in bas, Mariborski čitalnici poklonil B. Ipavč. 10. Ipavč-Schwab: Kolo iz opere „Teharski plemeči“, udarja tamburaški zbor. 11. J. pl. Zajc: „Večer na Savi“, možki zbor s čveterospevom. 12. „Slomšekova koračnica“, svira godba. Potem prosta zabava. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Ustopnina: Za ude 30 kr., za neude 50 kr., za obitelji čitalničnih udov (3 osebe) 60 kr., za obitelji neudov (3 osebe) 1 gld. — Šaleška čitalnica v Šoštanji priredi v četrtek dne 2. februarja v svojih prostorih veselico s petjem in plesom. Na vsporednu

so najlepše slovenske skladbe. Ustopnina 50 kr., za rodbino 1 gld., za kmetske ude 30 kr. Ustop dovoljen je samo udom in vabljenim gostom. Začetek ob 7. uri zvečer.

— (Nova železnica.) Posestnik in tovarnar g. Alojzij Praschniker je prosil dovoljenja, da sme začeti tehnična pripravljalna dela za zgradbo normalnotirne lokalne železnice od postaje Radovljica-Lesce čez Zagorico, Bled in Bohinjsko Belo do Bohinjske Bistrice. Ta železniška proga bi bila dolga 29 kilometrov.

— (Osepnice in hripa) V Kranjskem okraju razširile so se osepnice in hripa zelo močno. V Št. Juriji, Hrastju, Predoslju, Stražišah in Cerkljah obolelo je doslej 725 otrok; 407 otrok je ozdravelo, 40 jih je umrlo, 278 jih je pa še bolnih. — Tudi v Idriji se je hripa močno razširila in kakor se čuje, širi se sploh jako hitro po vsem Logaškem okraju.

— (Požar.) V četrtek pogorelo je v Golu pri Studencu ondotno šolsko poslopje. Šolsko opravo in učila rešili so gasitelji.

— (Volitve v okrajni zastop Celjski) so že določene in sicer volijo veleposestniki dne 16. februarja, veleobrtniki in veletržci dne 17. februarja, mesta in trgi dne 18. februarja, kmetske občine pa dne 20. februarja. Slovenski stranki je trinajst mandatov gotovih brez boja, isto tako pa imajo nemškutarji v rokah sedemnajst mandatov, odločilna je volitev veleposestnikov, kateri volijo deset zastopnikov. Tista stranka, ki zmaga v tem volilskem razredu, ima v okrajnem zastopu večino. L. 1888. zmaga je narodna stranka in ako pridejo vsi slovenski veleposestniki na volišče, zmaga tudi letos. V to pomozi Bog i sreča junaka!

— (Nova pošta.) Tržaško poštno ravateljstvo ustanovilo je na poti međ Gorico in Postojino novo poštno postajo S. Križ-Cesta, katera začne poslovati dne 1. februarja. Službovanje bude omejeno.

— (Poročilo o delovanji in stanju podpiralne zaloge slovenskih vseučiliščnikov v Gradci za akademično l. 1891/92.) To prenemanito društvo dovršilo je dvanajstletnico svojega delovanja. Početek je bil šibek, a tekot časa se je društvo tako razvilo in ojačilo, da mu je zdaj moči dvakrat in trikrat tolike podpore deliti, kakor jih je s početka več let zapored delilo vsled pičnih tedanjih dohodkov. Društvo je vsestranske podpore vredno in komur je količaj pri senci usoda siromašnih slovenskih vseučiliščnikov, temu bodi to društvo priporočeno v podporo. Društvo je imelo v minolem letu glavnice 7750 gld., dohodkov je bilo 2043 gld. 83 kr. Podpiranih je bilo 31 slovenskih vseučiliščnikov.

— (Hrvatske tamburice.) Zadnjo vest o odlikovanju gospe Terezije Kovacićeve v Zagrebu za razstavljene tamburice pri Dunajski razstavi glasbil je popraviti v toliko, da je dobila zlato svetinjo a ne bakrene, kakor smo poročali po zmoti po „Hrvatski“, po kateri smo posneli vest.

— (Novi Dijogen.) Velik hrup nastal je te dni v Zagrebu v neki gostilni, kjer prenočujejo revnejci ljudje. Hlapec hotel je zjutraj očistiti velik sod, ko mu zadoni iz soda glas: Pusti me, jaz sem Dijogen. Hlapec ves prestrašen, misleč, da je Dijogen kak hudoben duh, pokliče krčmarja in goste. Iz soda pa je zlezel sodar Gjuka Živković, ki si je v sodu priredil prenočišče, ker ga ni dobil drugod. Vsi so bili radovedni, kaj je prav za prav z Dijogenom in navihani sodar vedel je pri kapljici vinca o starem grškem filozofu pripovedovati toliko, da je bilo obilo smeha.

Razne vesti.

* (Prvi meščanski ples v Sarajevu.) Na svečnice dan bode v Sarajevskem gledališči prvi meščanski ples, za katerega so se razposlala vabila v hrvatskem in srbskem ter v turškem jeziku. Čisti dohodek tega prvega plesa združenega meščanstva Sarajevskega je namenjen dobrodelnim društvom. Na čelu odbora je Sarajevski mestni zastopnik Essad Efendi Kulinović.

* (Povest slike.) Milletova slika „Pastaria“, katero je kupil neki pariški trgovec s slikami za milijon frankov, bila je nekoč last knjigarja Calmettesa, prijatelja umetnosti v Cahorsu. Slikar Millet poklonil mu jo je v znak zahvalnosti za poslan zabolj vin, ki je bil vreden kakih 40 frankov. Pozneje prodal je Calmettes sliko kiparju Goupiu za 8000 frankov, od njega pa jo je kupil Bruseljski trgovec in nabiralci slik de Praet.

* (Razbojniška romantika.) V Bonorvi na Sardinškem otoku bila je te dni v boji z orož-

in države, ampak postali sotrudniki morilcev lastnega naroda. Taki upravi, katera porablja novce samo za raznarodovanje, taki upravi govornik ne dovoli proračuna. (Živahno odobravanje mej Mladočehi in Hrvati.)

Posl. dr. Byk toži, da mej sedanjem srednjosloško mladino ni več harmonije v mišljenju, kar je najbolje znamenje prave izobraženosti. Tudi estetična izobraženost je nedostatna. Financijska bremena v šolske svrhe niso jednakomerno razdeljena, zato bi bilo treba, da vladu vendar že stori pogumen korak. Govornik zavrača potem princa Liechtensteina napade na žide, trdeč, da so etična načela židovske vere tako kristalnočista, kakor pri vsaki drugi veri, ter očita vladu, da se drži v očigled protisemitskega gibanja popolnoma pasivno, da celo pri raznih imenovanjih kaj rada sama prezira dolčbo državnega osnovnega zakona o ravnopravnosti vseh konfesij.

Posl. Adamek pojasnjuje srednješolske razmere mej Čehi, zlasti na Češkem in v Šleziji ter urgira rešitev vprašanja o Tešinski gimnaziji.

Posl. dr. Fournier protestira proti napadom posl. dra. Schlesingerja na vseučilišne profesorje in skuša ovreči argumente in trditve poslanec princa Liechtensteina in Zallingera.

Razprava se na to zaustavi. Prihodnja seja v ponedeljek.

Politični razgled.

Vetranje dežele.

V Ljubljani, 30. januarija

Iz državnega zbora.

V poslanskih krogih se sodi, da bodo kmalu konec sedanjemu zasedanju posanske zbornice. Vlada samó čaka, da se reši državni proračun, kar se zgodi še pred koncem prihodnjega meseca. Bodoče zasedanje se začne šele na jesen, meseca marca pa bodo sklicani deželni zbori, da rešijo deželne proračune. Maloruski poslanci pripravljajo poseben predlog o premembri volilskega reda in pomnožitvi poslanec v vzhodnih kmetskih občinah Galiskih. Ker pa maloruski poslanci ne premorejo toliko glasov, da bi zadostno podprli svoj predlog, obrnili so se za pomoč do Mladočehov in ti so ukrenili glasovati za to, da se maloruski poslancev predlog odkaže posebnemu odseku.

Razmere na Ogrskem.

Nasprotstva, ki vladajo v liberalni ali vladni stranki madjarski, dobila so v petek duška. Ta dan sešla se je stranka na posvetovanje. Ministrski predsednik Wekerle pojasnjeval je znova svoj program, znova opominjal k slogi in jedinosti in znova svečano zatrjeval, da bo resno izvršiti vse obljube glede cerkvenopolitičnih vprašanj. Prav ta cerkvenopolitična vprašanja pa so uzrok, da so trije velegledni člani liberalne stranke, bivši zbornični predsednik Pechy in grofa Szapary in Latinovics naznani svoj izstop iz kluba in ni ga dvoma, da izstopijo še mnogi drugi nasprotniki civilnega zakona. Sicer pa vladu tudi v dvornih krogih velika antipatija zoper cerkvenopolitične težnje madjarskih liberalcev in sploh zoper vladajoči sistem na Ogrskem. Prav zato so morali tudi češki veleposestniki odnehati od svojega upora zoper Taaffea, da bi bilo z združenimi močmi mogoče ugnati madjarske šovi-

niste. Poučeni listi trdijo, da se bo že tekom prihodnjih dñij doseglo primirje med parlamentarnimi strankami avstrijskimi, narobe pa, da že v kratkem nastane huda kriza v ogrskem parlamentu.

Hrvatski deželni zbor.

V zadnjih sejah vzprejel je deželni zbor hravtski zakon o reorganizaciji stola sedmorce, najviše sodne instance v trojedni kraljevini. Zanimljiv je bil tudi odgovor načelnika hravtskega katehta dra. Kršnjavega glede odpusta Petrinjskega katehta dra. Frankla. Dr. Kršnjavi je rekel, da se bude vedno upiral počenjanju tistih učiteljev, kateri bi hoteli sejeti razpor in mržnjo med hravtskimi in srbskimi dijaki. Frankel je bil odpuščen brez disciplinarne preiskave, to je priznal Kršnjavi izrecno; čakalo se je sicer, da je dobil dobro župnijo, a iz službe je bil vendar iztiran ne da bi bila krivda njegova dokazana in tudi odpravnine ni dobil nikake, baje zato ne, ker ni bil stalno nameščen. — Kršnjavi je o tej reči mnogo govoril, a končni utis njegovega besedišča je pa bil vendar ta, da je postopal samovoljno in protizakonito.

Vnanje države.

Italijanska kriza.

Preiskovalni sodnik v aféri romanske banke dal je zapreti načelniku trgovinskemu odseku v trgovinskem ministerstvu, senatorju Monzilliju, kateri je obdolžen, da je bil podkupljen od Talonga, upravnika romanske banke. Da je to vzbudilo silno senzacijo, je umevno. Posl. Comandini prašal je tudi v zbornici, kakšni so bili uzroki, da se je zaprl Monzilli. Giolitti je odgovoril na to, da ne ve ni cesar povedati, ker je sodišče postopalo po svoji volji, čemur se on nima upirati. Vsled tega se je vnela dolga debata; večina govornikov se je močno potezala za to, da se sestavi parlamentarna komisija, katera bi imela preiskati vso aféro, a Giolitti se je srečno branil in zabeval, naj zbornica vse nasvete odloži za tri mesece, da bo končana sodna preiskava. Ta predlog je naposled tudi obveljal z izdatno večino.

Francoska kriza.

Preiskovalni sodnik je nasvetoval, da je zoper poslane Roche, Thévenes in Arène začeto preiskavo ustaviti. To je prouzročilo v vseh listih, ki fruktificirajo panamsko aféro, takov vihar, da je vlada opustila misel, ustaviti tudi preiskavo zoper Rouvierja. Nekateri poslanci se že pripravljajo na rezke interpelacije, sosebno še zato, ker govorica o odstopu pravosodnega ministra Rouvierja nikakor ne utihne. Ribot je sedaj absolutni gospodar situacije in skuša znebiti se vseh radikalnih elementov. Izvestni politični krogi bi sicer radi zvrigli sedanje ministerstvo in bi v to potrebljno parlamentarno večino tudi labko dobili, a Ribot bi v tem slučaju gotovo zbornico razpustil in novih volitev se boje radikalci še najbolj.

Danska in Nemčija.

Zadnji govor kancelaria Caprivija o vojaški komisiji, v katerem je brez ovinkov rekel, da v slučaji kake vojne ni računati na neutralnost Danske, ampak se bat, da se pridruži nasprotnikom Nemčije, uzbudil je v vsi Danski silno jezo, katera je prouzročila, da ostane kraj Kristian doma in ne pojde v Berlin na svatbo princezinje Margarete. Razširjalo se je sicer, da kralj ne more potovati, ker je pretrgana zveza, a to ni resnično; po morji ni moči potovati, pač pa po železnici, ker pa kralj sploh ne mara iti v Berlin, se je izgovoril. Pruski politični krogi že vedo, kaj to znači.

večer. Palmo večera priborila si je gospa Borštnik-Zvonarjeva, ki nam je predstavljala Sando, da si je skoro dovršene misliti ne moremo. Brez končno obupnosti strastne ženske, žrtvojuče, hoteč se dvigniti na socijalni nivo svojega izvoljenca, svoje telo podlemu in onemoglemu starcu in videče da je baš s tem činom iztrgala ljubljencu iz srca zadnjo koreniko ljubezni do nje, grozno strahoto neprostovoljne morilke in potem zopet hkratni podli izbruh nizke maščevalnosti, konečno pa smrtno žrtev požrtvalne nesrečne ljubezni — vsa ta čutila predčila nam je naša divna heroina tako pretresujoče, s takim umetniškim čutom in uznosom, da jej je občinstvo opetovano z burnim, iz srca prihajajočim aplavzom izkazalo svoje iskreno občudovanje. S ponosom si sme gospa Borštnik-Zvonarjeva zabeležiti Sando mej svoje najsijsajnejše izmej mnogih, mnogih sijsajnih ulog. Poleg nje odlikoval se je g. Borštnik s fino in globoko premišljenim karakterizovanjem težavnega značaja Čuka jevega, tega reprezentanta brezkončnega cinizma in nemoralnosti, a hkrati divje, neugasne ljubezni do nedosežne ženske. Mojster bil je naš Borštnik tudi v soboto! A tudi ostali predstavljalci večjih ulog so se odlikovali. Gospod Danilo (Jonek Fortunat) imel je jako srečen večter zopet dokazal, da je temeljem svojega talenta in marljivosti popolnoma kos tudi ulogi tragičnega lju-

bimca v težavni moderni drami, ako le hoče. Ne-kateri pri premjeri take igre in zlasti v naših razmerah odpustne negotovosti bodo izvestno že pri prvi reprizi izginile. Gospica Slavčeva bila je tako ljubka Pia, da smo se divili njenemu vidnemu napredovanju in da jej zlasti gledé na njeno izredno marljivost, katero naj bi si vzeli za vzgled nekateri gospodje predstavljalci manjših ulog, z mirno vestjo prorokujemo častno karijero na slovenskem odru. Gg. Verovšek (Fortunat st.) in Perdan (Barbu) izvršila sta vsak svojo nalogo pohvalno, gospica Nigrinova in gospa Danilova sta s pohvalno vdemo igrali svoji, ne baš hvaležni postranski ulogi. Posebno pohvalno nam je to pot omeniti tadi gosp. Trnovskega, ki je ponosnega kmetskega upornika Draguša v maski in igri izborno predstavljal ter pokazal, da razpolaga z naravnim talentom, kakovšni se dosihob pri nas precej redko javljajo in s katerim naj zategadelj ručuna „Dramatično društvo“. Predstavljalci manjših ulog, ustreši g. Podgrajskega (Notará) so zadostovali, kar je posebno hvaležno gledé prvikrat nastopivih močij in le ponekod se je kazalo, da tu in tam nedestajajo potrebne marljivosti in da je to pot morda tudi nedostajalo še jedne glavne skušnje. Scenična uprizoritev bila je v obči dostačna in skoro bogata, izvzemši par malenkostij, n. pr. kranjski grb v rumun-

Dopisi.

Iz Gradca, 27. januarija. [Izv. dop.] (Preširnova slavnost „Triglav“.) „Kjer je pogum, resua volja, tam je sreča!“ — Če kedaj, uresničil se je ta rek sijajno dne 24. t. m., ko je predložilo akademično društvo „Triglav“ svojo običajno Preširnova slavnost. Odbor, ki se je sestavil v to svrhu — na čelu mu društveni predsednik g. drd. med. A. Švab — smatral je za svojo prvo nalogo, ne-le obhajati in počastiti spomin našega prvega pesnika na dosten in njega vreden način in s tem spodbujati naše dijaštvu k oni goreči ljubezni, katero je gojilo za nesrečno domovino prerano zastalo Preširnova srcè, marveč s to slavnostjo tudi pokazati, da se more „Triglav“ v vsakem oziru z zadodčenjem meriti z nemškimi vseučiliščnimi društvi.

In sreča bila mu je mila!

Kljub temu, da je bilo treba tekom kratkega časa marsikaj težavnega rešiti, odstraniti mnogo zaprek in predvodkov, kljub temu, da je priredil o tej priliki v tukajnjih krogih morebiti še vendar malo poznavi „Triglav“ svoj prvi ples, mora vsakdo priznati, da se je obnesla slavnost tako, da bi bil njen vesep v čast in ponos tudi vsakemu večjemu, v ugodnejših razmerah stoječemu društvu.

Kmalu po osmi uri napolnila se je ukusno okrašena dvorana „Annensäle“ z odličnim občinstvom. Mej drugimi zapazili smo nj. magnificenco g. rektorja vseučilišča dr. M. Schlager-ja, vseučiliščna profesorja gg. dr. Kreka in dr. Klemenčiča, g. dr. Štora iz Ljubljane, mnogo uradnikov in srednješolskih profesorjev, ki so tukaj nameščeni, in lepo število dragih gostov iz Spodnje Štirske.

Slavnost pričela se je s krepkim gasлом „Triglava“.

Za tem označil nam je društveni predsednik g. drd. med. Švab v krepkih, jedrnatih potezah, kaj je nam Slovencem Preširen, razložil pomen „Preširne slavnosti“ in radostno pozdravil navzoče občinstvo.

Nekaj novega in za večino gostov neznanega bila je druga točka vsporeda — Venec iz opere Zrinski — naloga hrvatsko-slovenskega tamburaškega zboru. Prijetno doneči glasovi tamburic, melodijozen, skozi in skozi sveži slog te kompozicije, ki se povzdigne tu in tam do veličastnosti, povse srečno, izrazno izvajanje od strani tamburašev, spretno in sigurno vodstvo njihovega dirigenta g. cand. med. T. Jukanec-a, vse to je še pomnožilo zanimanje občinstva za srečno sestavljen vspored.

Foerster-jev „Njega ni“ — je kvartet obstoječ iz gg. Jerman, Kapus, Stuhec in Jošt prednašal dovršeno in zlasti g. Stuhec odlikoval se je s svojim prekrasnim baritonom.

Do vrhunca prikipoval je navdušenje občinstva, ko je g. Stuhec sedaj pel uprav čarobno dva samspeva. Spremljevala ga je na klaviru kako spremno gospica M. Prus.

Pri peti točki razveselili so nas še jedenkrat tamburaši z izbornim prednašanjem „Kola“ iz Teharskih plemičev. „Kolo“ je jedna tistih kompozicij, ki morebiti ravno s svojo priprostostjo in

ski kadilni sobi nekatere nesrečne maske in nedostatno opravo dorobancev. Apropos! Naše poročilo bi ne bilo popolno, ako bi — last at not least — ne omenili zares ukusnih elegantnih in bogatih toilett naših dam, v prvi vrsti svatbene obleke gospice Borštnik-Zvonarjeve, kakor tudi plesne toilette gospice Slavčeve in gospice Nigrinove. Čast tej požrtvalnosti!

Veseli, prav iz srca veseli smo tedaj sobotnega gledališčnega večera in hvaležni smo „Dramatičnemu društву“, da nam daje priliko seznaniti se tudi z modernimi proizvodi dramatične umetnosti v nemških sosedih. To vspoznavanje je za vsacega olikanega človeka potrebno in zategadelj prav nič ne dvomimo, da bo času primerna in za naš čas preznačilna „Valenska svatba“ tudi na slovenskem odru skoro doživelja sijajno reprizo in sicer sijajno bodisi gledé odstranjenja nekaterih v predstojecem skromnem poročilu napominanih nedostatkov, bodisi gledé obiska od strani našega narodnega občinstva, katero se sicer rado klanja ukusu časa a to žalibog najrajše v nemškem gledališču. Da pa je napočila doba za narodno emanicipacijo tudi v tem pogledu, v to nam je vesel dokaz sobotna premijera najmodernejšega nemškega igrokaza. Fiat!

